

Ik vond bij Bloemendaal op een droog grasveld onder een houten beschot, dat plat op den grond lag, een nest groene padden, een groote en zeker wel een dozijn kleintjes. Een paar ervan zijn nu in mijn terrarium. Zij zijn veel lichter gekleurd, dan de twee groene padjes, die er al waren en nu verbeeld ik me, dat de nieuwe donkerder worden. Kan dit ook liggen aan de nattigheid in het terrarium, in tegenstelling met de droogte van het veld, waar ik ze ving. (De padjes gingen dadelijk naar de natte hoek van het terrarium).

In een opstel over terrariumbewoners in het „Nieuws van den Dag” staat, dat de boomkikvorsch niet inlandsch is en de knofookpad wel. Ik dacht, dat het juist andersom was. Kunt u mij dat ook ophelderen?

Dan nog iets. Welke vuurpad is inlandsch, de rood- of de geelbuikige? In Brehm's Tierleben staat, dat Bombinator pachypus (de gele) wel inlandsch, maar Bombinator igneus (de roode) niet inlandsch is. Is dat wel zoo?

Hoe ziet het zaad er uit van Epipactis? Toen ik de vruchtjes opende, vond ik alleen een wit poeder. Dat is toch niet het zaad?

Ten slotte nog een teekeningetje van een kijkje in mijn aqua-terrarium, met 3 padjes, bruine en groene kikvorschen en een roodbuikige vuurpad.

U bij voorbaat dankende voor de beantwoording van deze vragen, noem ik mij

H. C. A. VAN KAMPEN.

Antwoorden:

Wanneer in een terrarium dieren worden gehouden, die de aarde doorwoelen om naar voedsel te zoeken, zooals vooral hazelwormen doen, dan is het steeds aan te raden de planten in potjes te zetten. Bovendien het verzetten en ververschen gaat veel gemakkelijker met planten in potten; die kan men ook, als 't noodig blijkt, zoo eens een poosje in 't licht of in de schaduw zetten; wat in een terrarium niet altijd mogelijk is.

Kleurwisseling naar de omgeving is een zeer gewoon verschijnsel bij de amphibiën, vooral bij de padden en kikvorschen.

U heeft in beide gevallen gelijk. Het Nieuws had het mis en heeft, meen ik, ook de fout hersteld. De boomkikvorsch is wel degelijk inlandsch. Misschien ook de knofookpad, maar dit moet in deze zomer nog nader blijken. (in gelektus)

De roodbuikige vuurpad is inlandsch. U vergeet, dat wanneer een dier bij Brehm inlandsch wordt genoemd, dit nog niet voor Nederland geldt. Ook vergist zich Brehm meer dan eens met het voorkomen van dieren in Nederland.

Het witte poeder was zeer waarschijnlijk toch wel het zaad. Orchideeën-zaad is uiterst fijn en ligt in een vezelig netje besloten; met het bloote oog is de korrel niet te zien.

E. Hs.

Vogels en vrijwillige Ruilhandel.

Herhaaldelijk vroeg u om volksvogelnamen. Ik kan u er enkele uit Wageningen meedeelen.

Men noemt hier
 Emberiza citrinella..... Gulegies.
 Motacilla alba..... Havenmeestertje.
 Parus major..... Dubbele bijmees of dubbele *bijmees*.
 Parus coeruleus..... Enkele „ „ enkele „
 Sylvia curruca..... Doorneknuit.
 Rutililla phoenicurus... Blauw paapje of *Blauw-Anneke*.
 Falco subbuteo..... Krem, Klem of dubbele *Krem*.
 Falco aesalon(?)..... Enkele *Krem*.

Verder vroeg u naar vindplaatsen van de groote watersalamander.

Ik heb deze in 1896 door een jongen hier op de uiterwaarden zien vangen. Een ♂. Wist u al dat *Tringa munita* niet alleen aan de Hoek van Holland, maar ook langs den Rijnsoever voorkomt? Hij is hier heel algemeen. En nu wenschte ik u het volgende te vragen.

Hoe komt het, dat onze verzamelingen dikwijls verre van volledig zijn? Omdat enkele dier- of plantensoorten zoo zeldzaam zijn. Ja, zeldzaam, lokaal zeldzaam liever! Ruilhandel voorziet hier wel wat in, maar toch lang niet genoeg. Nu bestaat er mijn inziens, een veel beter middel om dit bezwaar op te heffen: n. m. *vrijwillige* ruilhandel, om het zoo maar eens te noemen. Ik bedoel het volgende:

Wanneer iemand meent, dat een dier- of plantensoort, die in zijn woonplaats heel algemeen is, in andere streken weinig of niet voorkomt, laat hij dan op de een of andere manier melden, dat bij hem op aanvraag en tegen vergoeding der verzendkosten, die soort te verkrijgen is. Op deze manier is het dunkt me, mogelijk niet alleen een vrij volledige verzameling te krijgen, maar ook de natuur beter te leeren kennen.

Hoe is uw meening hier over, en wat zullen de verzamelaars er van denken?

Wageningen.

F.

Wij vinden uw denkbeeld zeer practisch en hopen dat veel verzamelaars er hun voordeel mee zullen doen; wij houden er altijd van, als er veel aanbiedingen inkomen.

R.

De Kievitsbloem.

Behoorend tot de laatste lezers in een leesgezelschap krijg ik eerst thans in handen *De Levende Natuur* 1897/8 No. 2 en vind daarin een schets van de mij zoo sympathieke Kievitsbloem.

Mocht het nog zijn nut hebben, dan deel ik heel graag over die bloem mee, dat ze voorkomt vrij veelvuldig in de grienden, gelegen aan de Oude Maas onder Zwijndrecht. In de schaduw der wilgen groeien daar op bij iederen vloed onderlopende smalle eilandjes, die te samen de grienden vormen, de roode en witte kievitsbloem, die daar rustig, maar zelden gestoord door de plukgrage jeugd, jaar in jaar uit groeien en bloeien.

Dikwijls ziet men twee bloemen aan den top van één stengel.

Als jongen heb ik de bollen wel uitgestoken en overgebracht in een kleiachtig, maar volstrekt niet vochtig hoekje van onzen tuin en daar kwamen in het volgend jaar en nog vele jaren nadien flinke planten uit voort, de meesten met twee bloemen aan één stengel. Deze planten stonden buiten schaduw. Na den bloei vormden zich zware zaadbollen of doozen.

Ossendrecht.

BROEKSMIT.

Gevraagd:

1 Heikikker, 1 Hazelworm, 1 Boomkikker en 2 Groene Padden.

Greenelaan 18, Rotterdam.

F. P. W. VAN GELDEREN.

Aangeboden:

Levende wortelstokken of bollen van: *Doronicum Pardalianches*, *Primula officinalis*, *Salvia verticillata*, *Arum maculatum* *Endymion nutans*

in ruil voor eveneens levende:

Orchis incarnata (alba); *Platanthera's* of *Sturmia* *Loeselii*.
 Hoofstcade 158, den Haag. P. J. N. BRUSSAARD.

Krachtige kiemplantjes van Inlandsch Kruidje-roer-mij-niet (*Impatiens noli tangere*), jonge plantjes van Heksenkruid (*Circaea lutetiana*) en van de Nachtkaaers (*Oenothera biennis*).
 Brederodestraat 1, Amsterdam. JAC. P. THIJSS.